

Kjedlen, som man kan sige ikke hører med til Udpaa-virkningsfladen. Naar man nu vil anvende den Regel, som det ærede Medlem har foreslaaet i Slutningen af sit Ændringsforslag, at Røret ikke maa gaa dybere ned i Kjedlen end til Udpaa-virkningsfladen paa disse saakaldte Rørkedler, indser man det ligefrem Umulige deri. Thi hør-somhelst man vil anbringe disse Rør i disse Damp-kedler, som ere meget brugelige, ville de komme til at staa under Udpaa-virkningsfladen eller idetmindste lige paa den. Disse Bemærkninger tror jeg ville være tilstrækkelige til at vise, at det ærede Medlems Ændringsforslag i den Stikelse, hvort det foreligger, ikke egner sig til Vedtagelse af rent praktiske Hensyn. Iøvrigt forstaar jeg meget godt det ærede Medlems Ytringer om, at man i mange Tilfælde bør indrette Kjedlen saaledes, at Udpaa-virkningsfladen altid er i Berørelse med Vandet, thi ellers kan en Overhedning finde Sted, der, naar Vandet pludselig kommer i Berøring med en saadan overhedet Del af Udpaa-virkningsfladen, let kan forarsage de pludselige Explosioner, som det ærede Medlem talte om, idet Dampen nemlig udviller sig med en overordentlig Hurtighed og Kraft paa eensgang. Men det er ogsaa det, som man har forudsat, og som man gaar ud fra i den Bekjendtgørelse angaaende Ændret ing og Eilshyn med Dampkedler paa Landjorden, som er udgaaet fra Justitsministeriet under 28de Juni 1875. I § 2 af denne Bekjendtgørelse stilles det i Spidsen: Dampkedlens Udpaa-virkningsflade, hvorved forstaaes hele den Flade af Kjedlens Vægge, Kanaler eller Rør, som er udsat for Ildens eller Ijgens umiddelbare Paa-virkning, skal overalt være i Berøring med Vand og ligge mindst 4 Tommer under den normale Vandstand i Kjedlen. Det er Overprincippet; men man har tillige i denne Bekjendtgørelse erkjendt, at der maatte gjøres Undtagelser fra dette Princip, og saadanne Undtagelser findes i samme Paragraf under Nr 2, hvor der staar: Ovenstaaende Bestemmelse finder dog ikke Anvendelse paa: 1) Apparater til Overhedning af Damp, der ikke udgjøre Dele af selve Dampkedlen, 2) saadanne Dele af Udpaa-virkningsfladen, som paa Grund af deres forholdsbvis ringe Udstrækning og deres Veligheden ifølge Synsmændenes Skjøn ingenstunde ere udsatte for at blive glødende selv ved meget stærk Fyring. Det er efter Synsmændenes Skjøn Tilfældet med Brændepander, som ere konstruerede paa den Maade, som jeg nys næv-nede. Svad de Rørkedler angaar, som jeg nævnedes, der bestaa af en opretstaaende Cylinders, der er gennemtrukket af vertikale Rør, gennem hvilke Flammen og Ilden gaa, gjælder det om at sørge for paa flere af de Maader, som det ærede Medlem angav, at en saa stor Del af Røret er bedækket, at der kun er saa meget tilbage, som ikke er bedækket af Vandet, at det ikke kan anses at medføre nogen Fare. Jeg gjentager, at jeg i Anledning af det

ærede Medlems Ændringsforslag netop har konfereret med den Mand, som oftere er nævnt, og at jeg specielt har udbedet mig hans Eilbælselse til at nævne dette, og at han ligeledes var af den Mening, som jeg her har fremsat, at af de Grunde, jeg her har nævnt, kan det ikke gaa an at vedtage det ærede Medlems Ændringsforslag. Vedtager man det, vilde Følgen deraf blive, at næsten alle Brændepander, maatte omkonstrueres; altsaa man vilde paabyrde vedkommende Brændereiere, uden nogen Nødvendighed meget betydelige Udgifter, og Følgen vilde fremdeles være, at man ikke kunde benytte et saa fortrinligt Sikkerhedsapparat som det omspurgte, nemlig det af mig oftere omtalte cylindriske, vertikalt staaende Rør, men at man for disse Vedkommende, maatte være indskrænket til selve Sikkerhedsventilen og stole paa den, en Ventil, med Hensyn til hvilken det ærede Medlem saa særdeles rigtig bemærkede, at den af flere Grunde langt fra afgav den fulde Betryggelse som netop det oftomtalte Rør. Der faldt en enkelt Ytring fra det ærede Medlem med Hensyn til Post 3. Jeg noterede ikke Ytringen ordret, men jeg tror ikke at tage fejl i, at dens Rønte var den, at Bestemmelsen om Røret i Post 3 var i Strid med Fysikens Grundsatninger. Det ærede Medlem knyttede dertil en fysikalisk Udviikning, som jeg ikke var i Stand til fuldstændig at følge; men jeg var dog paa det Bestemteste modsigende, at denne Anbringelse af Røret skulde være i mindste Maade i Strid med Fysikens Grundsatninger. Jeg tror derimod snarere, at dette gjælder om Noget af det, det ærede Medlem ansøgte. Virkningen af Røret er let at fatte, selv for dem, der ikke nøie kjende dette Forhold, naar man sjenker det en Smule Opmærksomhed. Dersom Trykket i Kjedlen kommer til at overstige omtrent $\frac{1}{2}$ Atmosfære, vil det have til Følge, at en Del af Vandet fra Kjedlen presses ud igjennem Røret — som det ærede Medlem udtrykker sig: sprøiter ud igjennem Røret. Dette har igjen til Følge, at Damprummet i Kjedlen bliver saa meget større og at Dampens Spænding derved betydelig formindskes. Deri bestaar Sikkerheden paa den ene Side. Det er nødvendigt, at Dampens Spænding formindskes saalange, indtil den ikke overstiger $\frac{1}{2}$ Atmosfærens Tryk. En anden Sikkerhed, som Røret giver, er den, at dersom man skulde forsømme at fylde Vand paa Kjedlen, og dette altsaa synter til 4 Tommer eller til en hvilken som helst anden Høide, som en Bekjendtgørelse fra Justitsministeriet maatte foreskrive — thi i saa Henseende har jo ogsaa Lovforslaget forbeholdt Justitsministeren fuld Wyndighed til at nuancere denne Bestemmelse — jeg siger altsaa, at, dersom Vandet synter under Rørets Munding, er Følgen deraf, at al Damp blæses ud af Kjedlen gjennem Røret. I begge Tilfælde afgiver Røret altsaa en fuldkommen paalidelig og betryggende Beskyttelse, forsaavidt det staar i menneskelig Magt, og ganske